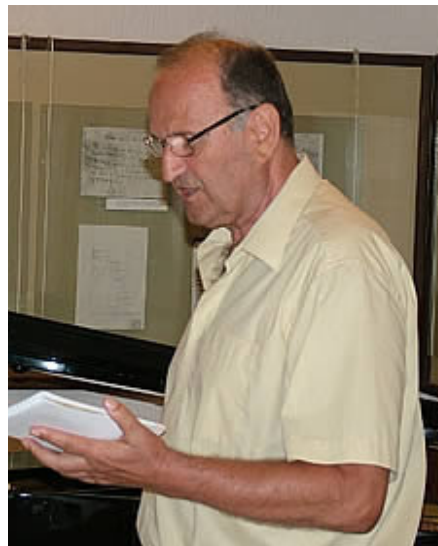

БЕЛЕШКА О ПИСЦУ

Радомир В. Ивановић је рођен 28. августа 1936. године у селу Смоница (код Таковице). Основну школу завршио је у Подгорици, нижу гимназију у Змајеву, а вишу гимназију и Филозофски факултет (Групу за југословенску књижевност и јужнословенске језике) у Новом Саду (1960). Докторирао је на Филолошком факултету Универзитета у Београду са тезом *Милутин М. Ускоковић и његово доба* (1965).

Најпре ради као асистент, а касније као доцент и ванредни професор на Филозофском факултету. Од јануара 1976. године ради као редовни професор на Филозофском факултету у Новом Саду (Одсеку за српску и упоредну књижевност), на коме је предавао Српску књижевност XIX века, Југословенске књижевности (општи курс) и Македонску књижевност, све до пензионисања (2003).

Осим књижевном историјом, теоријом и критиком, Р. В. Ивановић се бави још и позоришном историјом и критиком. Радови су му објављивани на српском, словеначком, македонском, бугарском, русинском, словачком, румунском, албанском, турском, италијанском, шпанском, француском, енглеском, немачком, јапанском и јерменском језику.

Библиографија академика Радомира В. Ивановића има 2.599 јединица. Ивановић је до данас објавио 25 монографија. Наводимо последњих пет:

- *Андрићева мудроносна проза (Знаци живота и знаци уметности), «Змај», Нови Сад, 2006.*

- *Митеме и поетеме Томаса Мана : монографија* («Змај», Нови Сад, 2007)
- *Анаграми и криптограми у романима Умберта Ека* (Црногорска академија наука и умјетности, Подгорица, 2009)
- *Лавиринти чаробног реализма Габријела Гарсије Маркеса* (Црногорска академија наука и умјетности, Подгорица, 2011)
- И ову о којој данас говоримо: *Снови и судбине у наративној прози Михаила А. Шолохова*

Осим тога објавио је 32 књиге студија и огледа посвећених југословенским књижевностима: српској, македонској, црногорској, словеначкој, бугарској и руској књижевности.

Радомир В. Ивановић је добитник бројних научних, културних и књижевних награда, међу којима и Тринаестојулске награде Републике Црне Горе (1975), Балканске награде „Коста Рацин” (1997), Награде ослобођења Подгорице (1995) и Награде за животно дело (2000).

Од маја 1991. године Ивановић је редовни члан Македонске академије наука и уметности у Скопљу, а од децембра 2000. и члан Црногорске академије наука и умјетности у Подгорици. Члан је Удружења књижевника Србије, почасни члан Друштва писаца Македоније, стални члан – сарадник Матице српске у Новом Саду и почасни доктор наука (Doctor Honoris Causa) Универзитета „Св. Кирил и Методиј” у Скопљу.

Поводом шездесет пете године живота и четрдесете године плодног научног и педагошког рада објављена је књига – *Liber amicorum (Зборник радова у част академику Радомиру В. Ивановићу)*, у којој је заступљено 36 сарадника.

Исти издавачи су поводом педесетогодшњице научног рада објавили избор *Критика критике – Критичари о делу Радомира В. Ивановића* који је приредио проф. др Милош Ђорђевић и за који је написао поговор „Књижевна критика као композитни појам”. У њему је заступљено 25 реномираних српских, црногорских и македонских књижевних историчара и критичара, представника различитих генерација и методолошких опредељења.

Издавачка предузећа „Пегаз” (Бијело Поље), „Орфеус” (Нови Сад) и „Змај” (Нови Сад) издала су 2003-2004. – године Ивановићева *Изабрана дјела* у седам књига. Поговор првом колу написала је проф. др Соња Томовић Шундић, а поговор другом колу др Весна Вукићевић Јанковић.